

Slovak
By Faith, Moses
58-0720M

VIEROU MOJŽIŠ
Jeffersonville, Indiana, USA
20.7.1958.

www.messagehub.info

William Marrion Branham
"... v dňoch hlasu..." Zjv. 10:7

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branham bola odpoveďou Svätého Duha naproroctvám Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických prorociev a v pokračovaní práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. O tejto službe sa hovorí v Písme, že pripraví ľud pre Druhý Príchod Ježiša Krista.

Našou modlitbou je, aby toto vytlačené Slovo bolo zapísané vo vašom srdci, kým budete pozorne čítať toto posolstvo.

Hoci mnoho úsilí bolo vynaložené aby sa dostali presné preklady, anglický audio zápis sa považuje za najvernejšiu formu záznamu služieb, ktoré kázal William Branham.

Viac ako 1100 kázni v audio zápise avytlačenom prepise ktoré kázal William Branham sú dostupné a sa môžu stiahnuť zdarma a tlačiť na mnohé jazyky.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskratene, bez zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

VIEROU MOJŽIŠ

1 Ďakujem, brat Neville. Dobré ráno, ľudia. Je to dobré, byť tu dnes v modlitebni. A myslel som si, možno ak by som nechal brata Nevilla hovoriť dnes ráno, skúsil by som to večer. A potom som rozmýšľal nad hodinou nedeľnej školy na dnes ráno. A ak Pán dá, mohli by sme mať túto nedeľu hodinu nedeľnej školy.

2 No, je to už asi dva týždne, čo som tu. A ako iste pochopíte, bol som dosť nervózny tu na misijnom poli. Okrem toho ešte vyčerpaný a sotva som mohol pokračovať. Musel som si trochu odpočinúť. Tak som si vzal tri dni, aby som išiel do Wolf Creek Dam, dolu v Kentucky, kde som sa narodil. Myslel som si, „Ó, cítim sa tak ohromne. Som v poriadku.“

3 A dostal som sa naspäť domov, a prvá vec, ktorá ma čakala, bola záležitosť dane z príjmu. A znova som bol na dne. Uvedomil som si, že to bude trvať viac ako týždeň-dva, aby som si odpočinul.

No, moja služba sa teraz ide zmeniť. Nemal som žiadne naplánované zhromaždenia. A to je dôvod, prečo som sem prišiel, a myslel som, že na ďalších pár týždňov si odpočiniem, naplno odpočiniem a budem očakávať na Pána.

Veľa z vás, veteránov, ktorí ste s nami dlho, si určite pamätáte, čo nám Pán povedal. On vždy vykoná, čo povedal, že urobí.

Pamätajte, keď na začiatku tunajšej cirkvi, v to ráno, keď sme položili prvý kameň tejto modlitebne, ako On... Na tom kameni... Na liste mojej Biblie... V to ráno, to ohromné videnie mi povedalo, „Toto nie je tvoja modlitebňa.“

Povedal som, „Tak kde to je, Pane?“ Bol som vtedy pod oblohou a prišiel hlas. Pozrel som sa a videl som tam tri kríže ako tri stromy a ovocie na nich, a tak ďalej. Poznáte to videnie. Pred rokmi o tom ktosi napísal.

4 Ďalší deň som zdvihol tú starú knihu a čítal niečo z toho, čo Pán predpovedal; a to sa stalo. O týchto mládežníckych veciach a ako príde vojna a ku všetkým týmto veciam došlo.

Len dve veci ešte zostali, v jednom z týchto veľkých proroctiev. Je to to, že autá budú jazdiť na cestách s diaľkovým ovládaním, budú vyzeráť ako vajce a ani ich nebude treba riadiť. Bude sa to riadiť samé. A potom povstane veľká žena, lebo Amerika je ženský národ. Takže povstane nejaká veľká žena a bude prezidentom národa, alebo niečím takým. A potom príde totálne spustošenie a celý národ bude vyhladený.

A predpovedám... No, toto Pán nehovorí. (To s tou ženou, to je od Pána.) Ale predpovedal som v roku 1933, že svet stretne totálne zničenie

pred rokom 1977.

Takže, nevedel som vtedy, že majú niečo, čo to môže takto zničiť, ale videl som národ v totálnom spustošení. Len tie pahýle stromov, len to zostalo.

5 Takže, všetko to vedie k tomu. A ak sa všetky tieto ostatné veci stanú, tak ako On povedal, tak potom aj táto; a tak, ako to hovorí tu v Písme. Ak Kristus prišiel prvýkrát, On príde aj druhýkrát. A keď to vidíme, vediac, že... naše číslo bude práve vyvolané, ako národ, vediac, že cirkev ide do vytrhnutia. Pohne to srdcom každého kazateľa, alebo aj laika, vedieť, že sme v tomto dni a v čase, v ktorom žijeme. Je to najlepší čas, v akom ktorákoľvek osoba na Zemi žila, pre cirkev. Takže, istotne túžim po vašich modlitbách.

6 A potom som videl v modlitebni, že mali... išli mať opätovné voľby a všetko to v cirkvi, pre nejaký výbor a tak ďalej.

A tá cirkev potrebovala malé zhromaždenie. A vy ste ku mne boli vždy tak milí, a požehnali ma. A tým, že tu som, vyzerá, že to je pre vás požehnaním. A som si istý, že to, že som s vami, je zas požehnaním pre mňa. A vždy ste uznávali, že to, čo hovorím, je pravda, tak, ako som to videl cez Boha. A ja si to cením.

Potom som začal; mal som zistiť a pripraviť našu cirkev pre voľby a tak ďalej. A potom som si myslel, že odídem von a trochu si oddýchnem, predtým, ako sa znova vrátim na misijné pole.

7 Nechajte si to medzi sebou. Toto nie je pre tých, čo sú vonku. Je to len pre túto modlitebňu. Chceli sme zhromaždenie pre túto modlitebňu; a každú chybu, čo táto modlitebňa niesla, a možno len malé pocity jedného voči druhému; chcem to všetko dať do poriadku a priniesť ich tvárou v tvár. A ak to nechcete priznať, lepšie urobíte, ak odídete z tejto krajiny; pretože prichádzate tvárou v tvár s každým kúskom toho, ako sme to zvykli robiť tu v modlitebni. Viete, všetko musí byť urovnané, lebo sme bratia a sestry, ktorí lámu komúniu tela Kristovho na stole požehnaní. A nie je to nič iné, ako diabol, ktorý sa snaží urobiť niečo zlé a spôsobí pocity, roztrhne to alebo niečo také. A beriem nášho brata Nevilla a pôjdeme z miesta na miesto, dovedieme spolu ľudí k ľuďom, dokiaľ nebude modlitebňa znova na nohách, aby išla v línii s Kráľovstvom Božím.

8 No, dôvod, prečo som to povedal, je ten, že je to tak s našou malou skupinou tu dnes ráno.

Chcem si teda trochu odpočinúť a dostať sa naspäť hneď, ako to bude možné. Potom sa chcem znova vrátiť na misijné pole. A teraz, ak bude Pán chcieť, chcem vziať to, čo máme nahromadené vo fondoch, a tak ďalej, a... tento misijný program z cudziny. Zožením nový stan a nové vybavenie a

Stretneme sa na tom nádhernom brehu.

V tom sladkom zajtrajšku,

Stretneme sa na tom nádhernom brehu.

Je tam zem, ktorá je...

(Uctite Ho. Toto je uctievanie.)

... vierou môžem vidieť.

(Vierou učiním voľbu.)

Ó, náš Otec čaká...

(Vidím Tam všetkých Pánových; brata Georgea, brata Sewarda a všetkých svätých.)

...Mám tam miesto prebývania (Áno, Pane.)

(Je tam Howard, Edward, všetko naši svätí priatelia, ktorí Tam dávno zaujali svoje miesto.)

V tom sladkom zajtrajšku,

stretneme sa na tom nádhernom brehu.

Budeme spievať na... (Ó, Bože!)

ľubozvučné piesne požehnaných. (Sláva Bohu.)

... viac smútku nebude.

Nebude Tam žiadne povzdychnutie za požehnaním odpočinku. (Miesto odpočinutia.)

V tom sladkom zajtrajšku,

stretneme sa na tom nádhernom brehu.

V tom sladkom zajtrajšku,

stretneme sa na tom nádhernom brehu.

Ó, Pane Bože, ako tu hrá ten nádherný chválospev, vierou vidíme tú nádhernú zem. Nech títo ľudia tu nemyslia na to, čo ide svet povedať, alebo čo robí. Nech sa zobudia v duchu a idú.

Mojžiš nasledoval Svetlo a to ich priviedlo do zasľúbenej zeme. Iba kráčali vo svetle, nevediac kam idú, do zeme spravodlivejšej ako deň.

53 Udeľ dnes, Pane, aby tu mnohí kráčali vo Svetle Písma a v obecenstve Svätého Ducha a s cirkvou; prvorodené a novonarodené deti nech príjmu Krista a sú naplnení Svätým Duchom a vedené Ním. Nech spolu kráčame v obecenstve vo veciach Božích; slúžiac Mu krstom a v poslušnosti k Jeho smrti, k Jeho pochovaniu a zmŕtvychvstaniu. Nech Mu slúžime v prikázaní, „Budte v meste Jeruzaleme, dokiaľ nebudete odiati do moci z výsosti.“ Nech Mu slúžime v Božskom uzdravovaní, modliac sa za chorých. Nech Mu slúžime v komúnii, lámajúci chlieb s priamosťou srdca a v obecenstve okolo Božieho Slova. Nech Mu slúžime vo všetkých Jeho Božských záležitostiach, dokiaľ nepríde tá zem na dohľad. Udeľ to, Pane. Počuj naše modlitby, ako to teraz všetko odovzdávame Tebe v Mene Ježiša Krista.

54 Teraz, s našimi sklonenými hlavami, ticho a pomaly začneme spievať tú pieseň. Toto je uctievanie. Posolstvo sme už počuli. Nikto neodchádzajte. Budte v tichosti. Uctime Ho.

To Posolstvo je naprávanie. Pomysli teraz na to, čo si urobil, čo si mal urobiť, čo ťa urobilo tým, čím si dnes. To, čo ťa dnes odsudzovalo, je to, čo si urobil včera. Čo bude zajtra? Naprav to dnes a zajtra budeš voľný. Vidíte? Musíte urobiť voľbu. Ako to môžete urobiť? „Vierou to teraz nechám všetko voľné. Nechám to teraz voľné a jedného dňa pôjdem Tam.“

V tom sladkom zajtrajšku,
stretneme sa na nádhernom...

Chváľte svojho Pána v duchu.

V tom sladkom zajtrajšku,
stretneme tú pohrdnutú cirkev.

Tá pohrdnutá cirkev, raz sa tam všetci stretneme.

S naším štedrým Otcom,
ponúkne Mu našu chválu,
za ten preslávný dar Jeho lásky.

A požehnanie, ktoré nás blahoslaví...

(Vierou si zvolím hŕstku Pánových pohrdnutých.)

V tom sladkom zajtrajšku,

začnem na poli. Nie z cirkvi do cirkvi, ale budú to len naše vlastné zhromaždenia.

No, nechcem ignorovať bratov, ktorí ma pozývali, čo je pekné. Ale väčšina z toho, zisťujeme, že tieto zhromaždenia... oni povedia, že tam budete, a potom všetci priatelia prídu, a už je tam veľká honba za peniazmi. To len privedie týchto ľudí na mizinu. Práve som to začal zisťovať. Nie je to správne. Chceme mať miesto, kde ich chceme priviesť. Nemusíte prinášať peniaze. Len sami prísť a slúžiť Pánovi. Vidíte? A to...

9 Moja služba sa teraz mení. Pamätáte si, keď som zvykol vziať ruku nejakej osoby, a len tam tak stáť, a Pán mi zjavil, čo bolo problémom toho človeka. Povedal, „Stane sa, že budeš poznať tajomstvá ľudských srdc.“ Všetci viete, že sa to udialo takým dokonalým spôsobom, ako to povedal. A to je ďalší krok, ktorý bol prorokovaný a predpovedaný, ktorý bude ďaleko poza tým všetkým. A to sa práve teraz mení.

A to je dôvod, prečo ma satan napadol s tou daňou z príjmu, snažiac sa povedať mne aj vláde, že dlhujem daň z príjmu na každý cent, ktorý som ako kazateľ získal, odkedy som pred dvadsiatimi siedmimi rokmi vstúpil do služby. Nie je to tak, lebo to prešlo cez túto cirkev.

Som správcom majetku tejto cirkvi. To je presne tak. Je to tu na týchto záznamoch. Takže, ak som správca majetku tejto cirkvi, potom nie je nič na svete... Vláda s tým nemá čo robiť. Oni nespochybňujú cirkev, spochybňujú mňa, pokladníka cirkvi. A správca podpísal papier, ktorý je tam v banke, že všetky fondy... Namiesto mojej vlastnej nadácie, dal som to do tejto cirkvi, lebo je to tiež nadácia.

10 A robiť to, ma drží preč od opustenia tejto cirkvi a od toho, aby som išiel von a nebol ničím. Potom som sľúbil ľuďom, že sa z času na čas znova vrátim do zboru a pomôžem im. Dôvod, prečo sa toho držím, je ten, že som dal ľuďom ten sľub. To je to, prečo na tom stále stojím tým spôsobom, namiesto toho, aby som sa osamostatnil. Lenže ak niečo také robíš, už ťa to ťahá do organizácie. A ja som neoblomne proti organizácii. Takže, nechám to v rukách Božích, aby sme sa tak mohli stále blížiť ku Kráľovstvu Božiemu.

Chceme dnes ráno študovať Jeho požehnané Slovo a veriť Mu.

11 Teraz, chcem povedať, tiež... vidím brata Egana a niektorých zo správcov sediacich tu. Po tom, ako sme mali jedného večera správcovské zhromaždenie; že verejne pred cirkvou, každý z vás už nie je viac stanoveným správcom, ste zvolenými správcami a vaše mená sú v knihách. V poriadku.

A teraz, ideme mať viacere voľby na diakonov, a tak ďalej. A brat Neville ich zavolá hneď po tomto zhromaždení, aj pokladníka, a tak ďalej,

a tak dáme cirkev do poriadku. Nech je všetko pripravené, všetky pozadia, aby mohlo prísť prebudenie.

12 Teraz, predtým, ako budeme otáčať tieto strany, pre našu hodinu nedeľnej školy, strany Slova Živého Boha; skloňme na chvíľu svoje hlavy, ako budeme hovoriť k Autorovi tejto Knihy. Nechajte teraz všetky myšlienky bokom, všetko protikladné, čo by vás držalo preč od požehnania.

Modlime sa.

Najsvätejší a spravodlivý Bože, prichádzame teraz do Tvojej požehnanej a vznešenej prítomnosti, oddávajúc Ti naše životy a naše duše, naše telá, našu službu a naše talenty. Odovzdávame Ti všetko, čo máme. A ako sa pozeráš na nás, Pane, ak je tu nejaký hriech skrytý a nevyznaný, chceme Ťa poprosiť, ó, Pane Bože, aby si použil Tvoju Krv na nás, Ježišu, na to miesto. Lebo si uvedomujeme, že my sami sme nedostačujúci, a pre nás je to nemožné, aby sme boli sebestační. Ale sme cele závislí na Tvojej drahocennej Krvi a na Tvojej milosti, aby si ju na nás použil, lebo my, nehodní hriešnici, sme mohli jedného dňa smelo prísť do Tvojej prítomnosti, prinášajúc pred nami túto Krv Ježiša Krista, ktorý rozpoznal, že je to Tvoja Krv, a zaslúbil, že keď cez Neho vyznáme svoje hriechy, budeme ospravedlnení Jeho Milosťou.

13 A chceme Ťa poprosiť, Pane, aby si ospravedlnil naše nedopatrenia, každé previnenie či opomenutie, prestúpenie, a aby si zahnal od Tvojich ľudí každú zlú myšlienku, ktorá prepichuje našu dušu ohnivými šípami diabla, a aby si zahnal každé zlo.

A chceme Ťa poprosiť, aby si zoslal Svätého Ducha, aby teraz uchopil to Slovo, zatiaľ čo sa poddávame ako nástroje, aby si cez nás hovoril, a my aby sme počuli Tvoje Slovo. A nech ho na oplátku prijmem od Teba a opustíme toto miesto cítiac, že sme boli napravení pre vec Krista, aby sme mohli byť spôsobilejší pre službu dnes večer a zajtra, kvôli navštíveniu Svätého Ducha.

Požehnaj našich bratov, kdekoľvek sú, všetky cirkvi okolo sveta, ktoré držia Slovo Života v tomto zlom dni. Cítíme, že tu pre nás nezostalo veľa času pre prácu, lebo noc sa rýchlo blíži. Mraky vojny sa znova vznášajú. Zlo je na blízku a my sa modlíme, aby si nás nechal pracovať, ako nikdy predtým. Dodaj našim unaveným telám odpočinutie, Pane, a pošli nás späť do boja. Lebo o to prosíme v Mene Pána Ježiša, a k Nemu sa modlíme. Amen.

14 Otvorme si dnes ráno svoje Biblie v 11. kapitole knihy Židom.

V stredu večer sme hovorili v 7. kapitole knihy Židom o Melchisedechovi, ktorý bol bez otca, bez matky, nemajúc počiatku dní ani

Myslíte teraz vo svojom srdci. Stále sleduješ svetské veci? Vidíš Ježiša vierou? Pozeráš sa na svoju popularitu, na svoju cirkev, aké je tvoje sociálne postavenie vo svete? Alebo vidíš Ježiša, ktorý sa so súcitom umiestnil na pravicu svojej výsosti, ktorý trpel ako mučeník, spravodlivý za nespravodlivých? Môžeš pozdvihnúť svoje oči a vidieť tam ten Strom Života? Potom zanechaj ten strom vedy a znalosti a slúž Jemu.

50 Chceš byť spomenutý v modlitbe predtým, ako sa budem modliť? Zdvihni svoju ruku, pre akúkoľvek žiadosť, ktorú máš. Nech ťa Boh žehná. On vidí všetky ruky.

Ak si hriešnik, pozdvihni teraz svoj zrak a vidz. Ak si ľahostajný, ak máš nejaké malé spory alebo maličkosti, aký to robí rozdiel? Zomrieš v jednom z týchto dní. V akom dni? Možno dnes! Nevieš. Hodinu odteraz môžeš byť v pekle alebo môžeš byť v nebi. Ale teraz sa musíš rozhodnúť. Ak je teraz niečo v tvojom živote, čo nie je na poriadku, vierou si teraz musíš zvoliť.

Povieš, „Ó, ak by som sa s ňou len mohol vyrovnáť! Ak by som sa len s ním mohol vyrovnáť!“ Bez ohľadu na to, čo robia, zvol' si Život. Rozhodni sa pre Život.

Lebo Ježiš povedal, „Ak zo srdca neodpustíš každej osobe jej prestúpenie, ani Nebeský Otec ti ich neodpustí.“ Zamyslite sa nad tým. Ak je v tvojom srdci nejaká zlá myšlienka o nejakej osobe, hriešnikovi alebo kresťanovi, riskuješ nebezpečenstvo ohnivého pekla.

51 Pozdvihni teraz svoj zrak. Čo vidíš, tvojho nepriateľa? Alebo vidíš Spasiteľa? Na čo dnes ráno hľadáš?

Ak si chorý a doktor vylúčil možnosť, že môžeš byť v poriadku, pozdvihni svoje oko na kríž, kde bol On ranený pre naše prestúpenia a Jeho sinavicami sme boli uzdravení. Nehľad' na to, čo hovorí doktor; on pracuje vo vede. Viera pracuje vo sfére Ducha a Boha. Myslime teraz na tieto veci, ako ste zdvihli svoje ruky. Boh ich vidí.

Modlime sa.

52 Ó, večný Bože, teraz v tichosti uctievania, po tom, ako bolo Posolstvo vypovedané, nenechaj, aby semeno Tvojho Slova padlo na kamennú zem. Nenechaj, Pane, aby Posolstvo padlo medzi pichliače, trne, aby sa starostlivosti tohto života (ako Lót) mohli udusiť a boli odvrhnuté. Ale, ó, požehnaný Bože, nech to padne na dobrú, úrodnú pôdu do kajúcich sa srdc. A nech by sme sa, Pane, mohli všetci pozeráť cez Božie sklo a videli zavrhnutú cirkev Pána Ježiša, zavrhnutých ľudí, zavrhnutú cestu, a aby sme mohli kráčať práve po tej krásnej ceste.

Ako Mojžiš, on nevedel, kam išiel. Tí ľudia, oni nevedeli, kam idú. Nemali tušenia, kadiaľ majú ísť. Len sa vydali na cestu.

47 Povedal, „Pokojne môžete ísť na pár dní. Len chodte, ale zostaňte v tejto zemi.“ On istotne vedel, že budú zase späť. Potom zistil, že to nepomáha, tak vymyslel niečo iné. Povedal, „Poviem vám, čo máte urobiť. Môžete ísť, kam chcete, len tu nechajte všetky svoje manželky, všetky svoje deti, všetok dobytok, nechajte to tu. Len to tu nechajte, ale inak môžete ísť.“ Vedel, že ich to priláka naspäť, keďže tam majú celý svoj majetok.

A to je presne to, čo sa ti diabol snaží povedať, „Len nechaj na sebe visieť veci tohto sveta, veď stále chceš fajčiť, chceš piť a obliekať sa ako tento svet.“ To je presne to, čo diabol chce.

Počul som už veľa o upadnutiach. Neverím, že ich je toľko, ako si ľudia myslia. Oni len nechávajú príliš veľa svojho vlastníctva v Egypte, aby ich to podnecovalo k návratu, to je všetko. Upadnutie nie je to, čo hovoria. Nechal si tam príliš veľa zo sveta, čo ťa láka vrátiť sa.

48 Brat, poviem ti, keď sa Izrael o polnoci pripravil, vzali so sebou všetko, čo na tomto svete mali. Zbalili to a išli.

Boh takto posielal prebudenie. Musíme si zbaliť všetko a byť pripravený ísť. Polnoc prichádza, kričiac, „Vyjdite von a idte Mu naproti.“ Bude pre teba lepšie, ak budeš zbalený. Lepšie bude, ak nenecháš v tomto svete nič, žiadne reťaze, ktoré ťa tu držia, nič, čo by ťa podnecovalo, aby si sa vrátil. Chod' sa zbaliť. Pripravme sa. Už vyrážame.

A viete čo? Oni boli tak spravodliví v Bohu, dokiaľ faraón nebol o polnoci tak vyhecovaný, že povedal, „Vypadnite! Zmiznite, chodte preč! Vezmite všetko, čo tu máte, a padajte!“

Som rád, že človek môže žiť tak blízko k Bohu, až diabol nevie, čo s ním má robiť. To je pravda! Chodte! Vypadnite! Poslúchajte Boha!

Vierou on videl zaslúbenie. Hoci zablatený otrok, pridol sa k tým niekoľkým pohrdnutým Pánovým. Faraón povedal, „Berte všetko, čo máte, a zmiznite odtiaľto! Nevie, čo mám s vami robiť!“ On bol vierou pravdivý v Bohu.

49 Viera činí zázraky, ak zostaneš pravdivý v Bohu. Vierou Ho vidíme.

Náš čas vypršal; už sa minul.

Ale vierou pozdvihni dnes ráno svoje oči. Nedívaj sa na moderný svet okolo teba, ale upri svoj zrak a všimni si Toho, ktorý robí tie zaslúbenia. Biblia hovorí, „Zatiaľ veci dokonale nevidíme, ale vidíme Ježiša.“ Pozri sa na Neho dnes ráno a tvoje cesty sa zmenia.

Ako na chvíľu skloníme naše hlavy pre slovo modlitby, nech Pán pridá požehnania do toho Posolstva.

konca života.

A myslel som, že možno dnes ráno bude opäť vhodné znova otvoriť túto nádhernú knihu, tým, že máme z predošlých čítaní pozadie toho, čo chceme povedať. A preskakujúc 9. a 10. kapitolu, kde sú zákony obetovania, chceme sa dostať k téme „viery“. Takže tu v knihe Židom v 11. kapitole a na začiatku 23. verša čítame toto:

Vierou Mojžiš, keď sa narodil, ukrytý bol tri mesiace, od svojich rodičov, pretože videli dieťa, že je krásne, a nebáli sa rozkazu kráľovho.

Vierou Mojžiš, keď už bol veľký, odoprel volať sa synom dcéry faraónovej,

a radšej si vyvolil trpieť a strádať s ľudom Božím, ako mať dočasný pôžitok hriešny.

A za väčšie bohatstvo ako poklady Egypta považoval pohanenie Kristovo, lebo hľadel preč od toho na odplatu.

Vierou opustil Egypt nebojac sa zúrivého hnevu kráľovho, lebo ako čo by bol videl neviditeľného, zotrval.

Ako titul na dnes ráno chcem vziať, „rozhodovanie vierou“. A pre text chcem vziať prvé dve slová zo začiatku 23. verša, „Vierou Mojžiš“.

15 No, „rozhodovanie vierou“, väčšina toho, čo robíme, vždy sa musíme rozhodovať vierou. A všetko, čo zisťujeme, že Mojžiš robil, to je hodné opakovať, zisťujeme, že robil vierou; nie zrakom, ale vierou.

A dôvod, prečo som si toto zvolil na dnes ráno, pre cirkev v tomto štáte, bol, že v našom... dokonca naše školy všade okolo, všetko je to vedecké učenie. Tým odťahujeme ľudí od viery. Viete, viera nie je dokázaná vedou. Viera je to, čo veda nevidí. A my... Ak stratíme túto veľkú vieru, budeme v totálnej temnote. Bez ohľadu na to, ako sme super vzdelaní, ako dokážeme vysvetliť Slovo Božie tak, že bude vyhovovať nášmu vlastnému spôsobu viery.

Nie je spôsob, ako sa ľúbiť Bohu: jedine vierou. Písmo to nepochybne vyhlasuje týmto spôsobom, a to je vierou. „A bez viery,“ hovorí Písmo, „je nemožné páčiť sa Bohu.“

Takže ak viera nesúhlasí s vedou a veda nesúhlasí s vierou, to ich dáva na okraj. Vtedy musíme urobiť voľbu ako Mojžiš. Vierou my veríme!

16 A teraz, ak stratíme vieru, nikdy nedostaneme od Boha odpoveď na modlitbu. „Lebo ten, kto prichádza k Bohu, musí veriť, že je, a že je odplatiťom tých, ktorí ho pilne hľadajú.“ Tak ak stratíme vieru, naše modlitby sú neplatné; nedostaneme sa nikam.

Všetko, na čo môžeme dnes ráno myslieť, je držať sa viery. Ak

stratíme vieru, všetka naša nádej je preč. Všetka naša duchovná realita je preč, ak stratíme vieru. Lebo vieru nemôžeš mať vo veciach, ktoré vidíš, lebo všetko, čo vidíš, je pominuteľné.

Ak sa pozrieme na nejakú veľkú osobu, veľkého kazateľa alebo veľké zhromaždenie, to všetko jedného dňa zanikne. A keď sa pozriete na veľký národ alebo veľkú zbraň, vedzte, že to všetko bude raz zmarené. Čiže musíme žiť vierou vo veci, ktorú veda nevyhlasuje. Je to vierou, že veríme.

17 No, stratíme všetku našu slávu, ak stratíme vieru. Ak opustíme vieru, potom dostaneme cirkev do intelektuálnej sféry.

A veľakrát si to ľudia myslia, že keď je zbor početný, veľká cirkev s vysokou vežou, a veľa pekne oblečených a upravených ľudí, tak veľa financií, že si môžu dovoliť všetky možné veci, že to bolo inšpirované, že tá cirkev musí byť inšpirovaná. Alebo sme sa vždy odvolávali na rôznych kazateľov, ktorí vystúpili na misijné pole a mali veľké zhromaždenia zástupov, a niekedy sme si možno mysleli, že to je znak inšpirácie. Ale nie je to celkom pravda. Je to totiž ľudská inšpirácia.

Ale skutočná inšpirácia prichádza z činenia vôle Božej. Vidíte? Či je to jeden človek alebo len hŕstka. Či je to veľká cirkev alebo malá cirkev, to nehrá rolu. Či je to veľký výrečný rečník, alebo len človek, ktorý sotva pozná abecedu, na tom nezáleží. Závisí to na poslanstve, ktoré to prináša, ide o to, či je inšpirované Slovom Božím.

Alebo je to len inšpirácia podľa intelektuálneho poňatia ľudskej inšpirácie? Niektorí ľudia môžu byť inšpirovaní cez výrečného rečníka. To hneď neznamená, že to je to. Niekedy sú inšpirovaní, lebo ten človek je v tom tak cvičený, že dokáže svoje tvrdenie presadiť. To neznamená, že to je od Boha. Vidíte?

Len cez Božie večne trvajúce požehnané Slovo môžeme prijať inšpiráciu, a to je dané od Svätého Ducha. Vierou to prijímame.

18 No, mohli by sme teraz rozmýšľať o Mojžišovi a jeho ohromnom čase v živote. Vzadu čítame o jeho narodení, ako sa o neho Boh staral, lenže potom prišiel deň v Mojžišovom živote, kedy nastal čas rozhodovania. Ak správne čítame, zisťujeme, že bol synom dcéry faraónovej a bol dedičom trónu, čím by bol nasledujúcim faraónom Egypta. A mohol si všimnúť, ako sa obzeral dookola, potom, ako dorástol a získal zodpovednosť, že tí otroci pracujú v blatových baniach. Mojžiš sa pozeral cez okno paláca na tých istých otrokov, na ktorých hľadel faraón, lenže aký rozdiel to bol v ich pohľade.

Chcem dnes ráno vychádzať z tejto myšlienky, aspoň na pár minút, a nech to Boh Nebies dovedie do každého srdca, ktoré je tu. Rozdiel robí to, ako sa na to pozeráš.

viera v Boha a nie vo veci tohto sveta. Moje náklonnosti sú nad tým. A ja verím, že ste takí istí, ak ste spravodliví v Bohu. Je to pravda, istotne ste. Vierou to prijímame. A vierou veríme v Boha.

44 Takže Mojžiš musel učiniť voľbu. A potom, ako sa rozhodol, musel bojovať s vierou, lebo sa nebál hnevu kráľovho. No, z ľudského pohľadu sa musel báť jeho hnevu, ale on sa nebál. Nemal obavy, lebo mal prácu, ktorú musel urobiť, a bol v línii povinnosti. Nehrozil sa toho, čo kráľ o tom povie. Presne tak zaujal postoj.

No, samozrejme, keď faraón videl, že je porazený, chcel dať Mojžišovi a deťom... Povedal, „V poriadku, poviem vám, čo urobím. Všetci zostaňte v tejto zemi a len chodte a obetujte svojmu Bohu.”

45 To je však spôsob, akým pracuje diabol. „Ó, musíš byť nábožný. Prečo niekam nejdeš a nezapojíš sa do nejakej cirkvi? Nemusíš robiť všetky tie veci.” Nejaký muž povedal svojej žene...

Tá žena povedala, „Ó, manžel môj, som spasená. Žiadna manikúra, maľovanie, nič také. Už nikdy viac. Žiadne párty. Žiadne z týchto vecí dnešnej spoločnosti. Som vonku z toho! Svoj čas obetujem na čítanie Slova, starostlivosť o domácnosť.”

“No, pozri, drahá. V poriadku, môžeš byť nábožná. Ale pozri sa, chodí inde. Navštevuješ nesprávnu cirkev.”

Nie, nenavštevuješ. Si v tej správnej. Ak máš kazateľa, ktorý ti káže, mal by si na tom zostať. Pozri sa naspäť do Písma a zisti, či to je správne.

„Ó,” povedal, „chodí inde. Oni tam tieto veci nemusia robiť.” Vidíte? Tam to nemusia robiť. „To je ten spôsob,” len chodte ďalej, ale on nechce, aby si sa dostal von z tej zeme. To je spôsob, akým koná diabol. On nechce, aby si sa vyslobodil od vecí tohto sveta; len to, aby si svet priviedol do cirkvi.

46 Jedného dňa, ako som išiel po ceste, zapol som si rádio. A bola tam pieseň, takže som sa započúval a musel som si ju vypočuť celú, aby som zistil, či to je absolútne náboženská pieseň, alebo sa to len diabol snaží doviesť veci Božie na svetskú úroveň. Také niečo nemôžeš robiť! Nech je Boh milostivý!

Je mi jedno, koľko albumov Elvis Presley vydáva, s tými všetkými príjemnými kresťanskými piesňami. On je stále posadnutý diablom. Svojimi ťahmi poslal do pekla v tomto dni istotne veľa ľudí. Pat Boone a zvyšok z nich, ktorí patrili do cirkvi Kristovej; a Elvis Presley a letniční; všetko je to len Judáš Iškariotský v podobe týchto ľudí. Satan sa snaží priniesť vyspelé veci Božie, aby ich tam dole mohli všetky zmiešať. Ľudia sa nebudú pozerať ponad to. Pozrú sa len tu, povediac, „Ok, to je všetko to isté.” To nie je to isté. Chodte preč z tej zeme.

40 Čo ak by faraón mohol vidieť svoj koniec? Čo ak by videl svoj potopený národ? Mojžiš to videl. Ako? Vedou? Vierou to Mojžiš videl. Všetko, čo videl, videl vierou, pretože Boh zaslúbil Abrahámovi, jeho otcovi, že o štyristo rokov navštívi ten národ a vyvedie ho von. A Mojžiš vierou veril slovu, ktoré Boh povedal, a vierou vedel, že on sám je vybraným vodcom, aby ich vyvedol. On vedel, kde bol. Vyvolil si svoje miesto v blatových jamách blato-miesičov a povážil pohanenie Kristovo za viac, ako sedieť na egyptskom tróne. On... On nikdy nepovedal, „Sympatizujem s tým.“ On zaujal svoje miesto a išiel s nimi! Sláva... On zaujal svoje miesto. Išiel s nimi.

Niet divu, že jeden inšpirovaný spisovateľ povedal:

Pôjdem s hrstkou pohrdnutých Pánových.

Začal som s Ježišom, prejdem až do konca.

Som na svojej ceste do Kananejskej zeme. (Iste.)

41 Mojžiš. On mohol byť synom faraóna a vlastniť všetku veľkoleposť sveta; ale on si radšej vybral byť synom Abraháma ako synom faraóna. Radšej syn Abraháma, pohrdnutý, ako syn faraóna a byť kráľom.

Radšej by som bol synom Pána Ježiša, a jeho spolusluhom a postaviť sa za odmietnutých ľudí tohto sveta, ako byť prezidentom týchto veľkých Spojených Štátov amerických, alebo byť Elvis Presley či Pat Boone alebo čokoľvek chcete. Ja zaujmem svoje miesto.

42 Mladé dámy by mali zaujať svoje miesto. Namiesto toho, aby ste boli Mary Pickfordová alebo nejaká veľká filmová hviezda či nejaké slávne dievča, postavte sa za hrstku Pánových pohrdnutých.

Radšej by som bol kazateľom za kazateľňou, kázucim nevyspytateľné bohatstvá Kristove, ako byť nejakou hollywoodskou filmovou hviezdou, či najväčšou osobou planéty. Ak by som mal hladovať, žobrať alebo čokoľvek iné, postavím sa za Pánových ľudí. Vierou to robím. Bola mi daná možnosť. Ale Božou milosťou stále hľadím v veci vierou.

Vierou to v diaľke vidím,

nášho Otca čakajúceho na ceste,

aby nám Tam pripravil miesto prebývania.

43 Ten človek s tou daňou z príjmu na ďalší deň povedal, „Prečo ste svoj dom zmenili na cirkev? Čo sa vám stalo, že ste dali svoj 25000 dolárový dom na tak úboho vyzerajúcu modlitebňu?“

Povedal som, „Nebola to cirkev, ktorú by som ja urobil. Ide o tých ľudí.“ Nechcem viac počuť o nejakom tovare tohto sveta. Každý cent peňazí, ktorý som kedy zarobil, som dal do tejto cirkvi. Prečo? Je to moja

19 Veľký evanjelista, John Sprawl, ktorý sa obrátil vďaka službe brata Boswortha z Old Glory Barn, koľkí z vás si na neho pamätajú, pred tými rokmi? On povedal... jedného dňa, cestoval ešte pred smrťou so svojou milovanou spoločníčkou a manželkou. Boli v La Salle Lorraines vo Francúzsku. Ja som mal tiež tú česť to miesto navštíviť. A sprievodca ich viedol cez všetky tie záhrady a ukazoval im rôzne veci. A dostali sa k istej soche ukrižovaného Pána Ježiša. A pán Sprawl stál obďaleč, pozerajúc na to aj so ženou; a v ich srdciach bola kritika toho, čo mal ten umelec na mysli, alebo ten sochár, keď vydľabal z kameňa tak hrozne vyzerajúcu vec, aby zobrazovala utrpenie a lásku a ľútosť Pána Ježiša, ako tam bol nahrubo vytesaný. Sprievodca prišiel k pánu Sprawlovi a povedal, „Pane, zdá sa mi, že odsudzujete túto sochu Pána Ježiša.“

20 A on povedal, „Áno, odsudzujem.“

On povedal, „Nie som ani trochu prekvapený, pretože väčšina ľudí, ktorí to vidia po prvýkrát, to najprv kritizujú.“

A pán Sprawl povedal, „Ó, nedokážem vidieť ľútosť ani inšpiráciu pri pohľade na niečo také a divím sa, prečo to ten sochár takto urobil.“

A ten sprievodca povedal, „Pán Sprawl, táto socha je absolútne v poriadku a sochár mal vo svojej mysli dobrú myšlienku. Lenže problém je vo vás. Je to spôsob, akým sa na to pozeráte. „A vzal ho za ruku, aj jeho ženu, a doviedol ich dole k oltáru k nohám toho kríža. A povedal, „Teraz, pán Sprawl, sa pozrite hore.“ A keď uprel zrak hore, povedal, že jeho srdce takmer zlyhalo. Čo za rozdiel to bol, stáť tam bokom a hľadiť na to takým spôsobom a potom zísť dolu a hľadiť na to tak, ako to bolo učené, aby sa na to dívalo.

21 A to je ten spôsob, ako je to s Bohom. To je spôsob, ako je to s vierou. Je to o tom, ako sa na to pozeráš. Ak sa na to pozeráš, len ako na nejakú historickú Bibliu, alebo niečo, čo sa odohralo za dávnych dní, nikdy nezískaš tú skutočnú hodnotu z Biblie. Mal by si pokľaknúť na kolená a poslúchať prikázania tejto Biblie a hľadiť na to očami Svätého Ducha.

Chcem sa dnes ráno opýtať publika. Čo dobrého urobí historický Boh dnes, ak nie je tým istým Bohom? Čo dobré urobí Boh, ktorý vzal Mojžiša a robil s ním tie zázraky, ktoré robil; čo dobrého by to pre nás znamenalo, čítať o takom Bohu, ak nie je aj dnes tým istým? Na čo je dobrý Boh, ktorý dostal izraelské deti z ohnivej pece, ak On nie je dnes tým istým Bohom?

22 Na čo je dobrý Boh, ktorý by súdil medzi správnym a nesprávnym v dávnych dňoch, a trestal by zlé a žehnal dobré, ak On nie je tým istým aj dnes? Prečo vlastne chodíme do cirkvi? Prečo sa stránime vecí tohto sveta, ak On nie je tým istým Bohom rovnakého súdu a rovnakého názoru, ako vždy bol? Čo dobré by bolo pre Boha, ktorý mohol chytiť ruku tej ženy s

ťažkou horúčkou, ktorá hneď prestala, ak nie je On aj dnes tým istým? Na čo by bolo dobré slúžiť Bohu, ktorý zavolať svojho priateľa z hrobu, v ktorom bol štyri dni, ak nie je tým istým aj dnes?

Vierou veríme, že jedného slávneho dňa nás On zavolá zo Zeme, hoci znova budeme len lyžičkou popola. Ako to dokážeme? My to nedokazujeme. My tomu veríme. Nie je od nás žiadané, aby sme to dokazovali. Žiada sa, aby sme tomu verili.

Vierou Mojžiš robil tak-a-tak. A Mojžiš ako mladý muž, keď sa pozeral cez okno paláca, videl tú istú hromadu špinavých a zablatených otrokov ako faraón.

23 Ale keď na nich faraón a Egypťania upreli zrak, pre nich to nebolo nič, len hromada otrokov. To bolo všetko, za čo ich považovali; nič iné, iba za špinavých otrokov, ktorí vyrábali blatové tehly pre úžitok miest, ktoré faraón budoval. To bol spôsob, akým faraón s Egypťanmi na nich hľadel.

Ale Mojžiš, keď sa na nich pozrel, ten Mojžišov pohľad bol iný. Keď prechádzal popri okne, vidiac ich dotlčené tváre a slzy, ktoré im stekali po lícach, a ich zohnuté telá; on sa na nich pozeral ako na Boží ľud. Nedíval sa na nich ako na otrokov. Díval sa na nich ako na Bohom vybraných ľudí.

24 Ó, ako som išiel kázajúc z krajiny do krajiny, z národa do národa! Odkedy som opustil dvere tejto malej modlitebne, tá medzidenominačná inštitúcia s nijakým zákonom okrem lásky, s nijakou knihou okrem Biblie, s nijakým vyznaním okrem Krista, viete, snažil som sa pozerať na Božie deti a odmietnutých ako na Bohom vybraný a vyvolený ľud. Nepýtal som sa ich, či patria do Branhamovej Modlitebne. Nepýtal som sa ich, či sú metodisti, alebo či sú presbyteriáni, alebo či sú letniční, alebo nazaréni, či pútnici svätosti. Chcel som sa na nich pozerať ako na Božích ľudí. A videl som ich prácu, ich konanie, cez čo som videl, že sú to služobníci Pánovi. A moje srdce túžilo mať s nimi obecenstvo, bez ohľadu na to, akú majú značku. Len som túžil po ich obecenstve. Milujem ich, pretože viem, že sú to Boží ľudia.

25 Keď vidím ženu kráčajúcu dolu ulicou s dlhou sukňou, s vlasmi úhľadne zaviazanými za chrbtom a so slušne vyzerajúcim oblekom; a potom vidím inú mladú dámu, možno v rovnakých rokoch, s malým párom šortiek, síce môže vyzeráť aj dvakrát tak krajšie, ako tá žena s dlhými vlasmi, podľa svetského pohľadu, ja sa postavím na stranu tej ženy, ktorá je oblečená ako kresťanka. Hoci sa jej budú smiať a nazývať ju fanatičkou, postavím sa na jej stranu. Možno nebude tak pekná ako ostatné dievčatá, postavím sa na jej stranu, lebo viem, že niečo vidí. Vierou vidí toho, ktorý je neviditeľný, a ktorý ju vedie životom.

Keď vidím muža v práci, nazývaného „diakon“ alebo „kazateľ“, či

Ó! Lót na tom mieste nevidel zničenie svojich detí.

Dnes veľa z vás, držiaci sa týchto starých formálnych vyznaní a vecí, nevidíte tú kriminalitu mladistvých a zničenie vašich detí! Vy nevidíte svoju dcéru v prostitútskom dome. Nevidíte syna ako alkoholika alebo niekde za kartovým stolom.

Tá zem je dobre zavlažená. Hriech sa nedá chytiť. On nevidel svoju manželku, hlavu všetkých spoločností, premenenú na soľný stĺp, keď sa obrátila. Nevidel samého seba, ako ledva uniká niekam do malého mesta, aby prežil. Nevidel to, pretože hľadel len na to, čo videl pred sebou.

38 Ale Abrahám si nevšímal dobre zavlaženú zem, lebo pozdvihol svoje oči a pozrel sa na zajtrajšok, lebo mal zdediť všetky veci. Skutočný dnešný kresťan zdvihne oči a uvidí zaslúbenie Kristovo, „Blahoslavení tichí, lebo oni zdedia všetky veci. Dedične obdržia celú zem.“ Skutočný kresťan vierou uprie svoj zrak a uvidí to. Nazvi ho, ako chceš. On pozdvihol svoje oči. A keď to urobil, Boh povedal, „Abrahám, prejdi sa po zemi, lebo je celá tvoja.“ Vierou to Abrahám urobil; tou istou vierou, ktorú mal Mojžiš.

Jeden komentátor, ktorý to napísal, to povedal. Myslel som si, že sú to tie najnádhernejšie slová. Abra-... „Mojžiš vzal to najlepšie zo sveta a to najhoršie z náboženstva a položil to na váhu; a to najhoršie z náboženstva prevážilo to najlepšie zo sveta.“

Tak je to dnes, či chceme byť nazývaní niečím, čím chceme byť nazývaní, „fanatici“ alebo „Božskí uzdravovatelia“ alebo „náboženský fanatici“, alebo akokoľvek nás chcú volať. To najhoršie preváži to najlepšie, čo svet dokáže ponúknuť. Ak chceš byť nazývaný „staromódny, starý zahmlenec alebo fanatik“. To preváži tú najlepšiu vec, ktorú ti len diabol môže ponúknuť. Istotne to je tak.

39 Mojžiš si ctil pohanenie Kristovo... On predvídal Krista. Neskôr hovoril mocne inšpirované slová o Ňom. „Hľa, Hospodin, váš Boh vzbudí proroka ako mňa.“ On Ho poznal. On Ho predvídal a vážil si Jeho pohanenie viac ako hocijakú veľkoleposť sveta.

Priatelja kresťania, nemôžete to dnes urobiť? Všetka tá vznešenosť a popularita sveta, my vierou vidíme Toho, ktorý zaslúbil. A to najhoršie z dnešnej cirkvi s celým jej stavom je v prevahe nad čímkoľvek, čo ti len diabol môže ponúknuť. Ak budeme odtrhnutí, ak budeme rozlámaní na kusy, alebo ak budeme zmietaní v denomináciách a fanatizme, to prevláda nad všetkým, čo ti môže satan ponúknuť. Istotne.

On povážil pohanenie Krista za viac, ako všetky poklady Egypta. Potom musel niečo urobiť. On zanechal Egypt. Ó, mám rád to slovo. On opustil Egypt. Vidíte, pozeral sa cez to isté okno, lenže iným pohľadom, ako faraón.

35 Nie je to odvtedy dávno, čo bol v časopise Look nejaký článok. A ten pisateľ tam hovoril o letničných. Povedal, „Letničná cirkev je dnes najrýchlejšie narastajúcou cirkvou sveta.“ Prečo? Lebo muži a ženy pozdvihli svoje oči a pozreli sa ďaleko preč.

A ten pisateľ tiež urobil letničným ľuďom kompliment. Samozrejme povedal, „Boli z nich niektorí, ktorí išli dosť radikálne, a tak ďalej. Ale metodisti uctievali vyznanie. Oni uctievali Boha vyznaním. Baptisti robia to isté a presbyteriáni tiež. Ale letniční Ho uctievali Jeho Bibliou.“

Vierou vidíme zaslúbenie. Pôjdem s nimi, nehľadiac na to, ako sú pohrdnutí, stále som jedným z nich. Hoci sú terčom žartov a majú svoje dostatky a nedostatky, ako mal Izrael, nikdy nebudem chcieť stať na úbočí s falošným prorokom ako Balám a snažiť sa preklínať to, čo Boh požehnal. Pretože v tom tábore je Skala, krvavá Obeť a Ohnivý Stĺp. Bez ohľadu na to, na čom sú, to ich vedie do víťazstva, do ktorého musia prísť, lebo sú to zaslúbení ľudia kráčajúci vierou. Hoci nie sú denomináciou a sú len tulákmi, tak je to však s ľudom Božím. Ale ja chcem ísť s nimi, radovať sa s nimi na ich miestach; nie v denominácii ale v obecenstve okolo vecí Božieho večného Ducha. Vierou som prijal krst Duchom Svätým. Nech mi Boh pomôže vždy k tomu tak pristupovať.

36 Všimnite si. Ako išli, zisťujeme, že Lótovi sa naskytla lepšia príležitosť pre tučnejší dobytok. Mnoho ľudí vidí príležitosť pre tučnejšiu peňaženku. Mnohí vidia príležitosti pre lepšie postavenie v spoločnosti. On videl možnosti pre nejaké doláre navyše. Videl možnosti stať sa starostom mesta. Sú cudzincom a chytrým mužom, akým bol, si myslel, „Možno sa stanem šéfom tohto mesta.“ Videl tú príležitosť, lebo ležala pred ním. Ale nevidel oheň, ktorý mal zničiť tú zem. Ale on sa sám nedokázal zmieriť, lebo tá zem bola plná hriechu a Boh ju musel zničiť.

A dnes sa ľudia snažia zmieriť sami so sebou tým, že hovoria, „Si...“

Poviem, „Si kresťan?“

Oni povedia, „Som Američan.“ To s tým nemá o nič viac spoločné, ako hovoriť vrane, že je žabou. To s tým nemá nič spoločné. [Brat Branham raz tleskne rukou. - pozn. prekl.]

Amerika bude zničená, lebo Boh je spravodlivý. A ak Amerika prežije so svojimi hriechmi, spravodlivý a suverénny, svätý Boh bude zviazaný vzkriesiť Sodomu a Gomoru a ospravedlniť sa im za to, že ich zničil ohňom kvôli ich hriechu; ak by ich nechal, aby im to prešlo.

37 Ak by ťa nechal odísť do neba s tvojimi nespravodlivými skutkami, bude musieť vzkriesiť Ananiáša a Zafíru a dať im druhú šancu. Istotne by to tak bolo. Ale On je spravodlivý. Ananiáš videl peniaze. Peter videl Krista.

„fanatik“, pretože odmietol fajčiť a piť pivo alebo chodiť tancovať, ako zvyšok z nich a volajú ho „fanatikom“, moje srdce stojí za ním. Je mojím bratom, dolu v Egyptskej zemi, čo spôsobuje, že moje srdce ho túži objasť a povedať, „Brat, sme pútnici a cudzinci v tejto zemi a túžim mať s tebou obecenstvo.“

26 Mojžiš musel urobiť voľbu, rozhodnúť sa vierou.

Koľkí mladí z vás by skočili na tú príležitosť stať sa synom faraónovej dcéry! Koľkí mladí muži by skočili na tú príležitosť, ktorú mal Mojžiš, a užívali by si všetky tie rozkoše a nádheru sveta, stať sa tam kráľom Egypta a mať celý svet pod nohami! „Čo za hlúposť!“ musel si myslieť mladý muž v tom dni, „Keď Mojžiš sa radšej pridá k sužovanému a trpiacemu ľudu Božiemu.“

Prečo to urobil? Vierou, keď zdvihol svoje oči, pozrel sa ponad pôvab tohto sveta. Pozrel sa ponad všetky tie potešenia hriechu. A Biblia hovorí, že vytrval, lebo vierou videl toho, ktorý bol neviditeľným a rozhodol sa slúžiť Bohu napriek všetkému, čo sa dialo.

27 Nezmenilo sa to. Mnoho z nás by mohlo ísť do toho, čo by sme nazvali lepšou budovou. Mohli by sme sa radovať z obecenstva a sedenia v lepšom rade. Mohli by sme byť populárnejší, keby sme pili a fajčili, obliekali sa a konali ako tento svet. Ale čo sa stalo? Pozdvihli ste svoje oči a vierou uvideli Toho, ktorý je neviditeľný, a postavili ste sa za odmietnutých a takzvaných „náboženských fanatikov“ tejto doby. Lebo vierou vidíme Toho, ktorý je neviditeľný, vyberajúc si utrpenie, prenasledovanie a súženie.

Nepovedal by som ľuďom, že by si mali vyberať strasti. Nehovorím, že si máte vybrať utrpenia. Nebolo by to ľudské. Lenže ak utrpenie leží v ceste služby, potom to vezmite tak, ako to prichádza.

28 Nechcem, aby ste robili niečo, z čoho by si z vás ostatní robili žarty. Nechcem povedať, že musíte hovoriť veci, ktoré... „Patrím cirkvi, ktorá neverí v tak-a-tak vo svete,“ a podobné veci, len aby si z vás iní robili žarty. Prinášate to potom na seba. Nechcem tým povedať, aby ste stále robili niečo, čo je radikálne. Nechcem, aby ste zásadne robili niečo, pre čo by vás ostatní volali fanatikmi. Len to na seba navalíte. Ale ak to leží v ceste služby Bohu, nech si svet hovorí, čo chce.

Činite voľbu. Každý muž a žena to musí urobiť.

Čo ak by faraón videl to, čo videl Mojžiš? On videl utrpenie ľudí. Vedel, aká cena bude musieť byť platená. Ale vierou si radšej vybral to ako pôžitok hriechu.

29 Možno sú tu mladé dámy, čo tu sedia ako očarujúce mladé ženy. Svet sa vám snaží povedať, „Rob tak-a-tak. Si krásna. Tvoje telo je tak pekne

formované. Mala by si to ukazovať.”

Ale, sestra, pozdvihni svoje oči a pozri sa ponad to na Toho, ktorý povedal, „Je to ohavnosťou pre ženu obliecť si odev, ktorý patrí mužovi.”

Ak niektorí ľudia z vašej spoločnosti, ak ženy, s ktorými sa stretávate, povedia, „Ostrihaj si tie dlhé vlasy. Bude to krajšie. Bude to také a onaké. Urobí ťa to lepšou.” Nepočúvajte to!

Pozdvihni zrak a vierou hľad' na Toho, ktorý povedal, „Vlasy sú pre ženu slávou a nebude si ich strihať.”

30 Ak povedia, „Bude to módnejšie. Budeš mať lepšie umiestnenie v práci alebo so šéfom, ak budeš piť. Ak budeš fajčiť cigarety, ako zvyšok žien, budeš mať lepšie postavenie v spoločnosti, ako iní.”

Vierou pozdvihni oči a pozri sa na Toho, ktorý povedal, „Poškvrňte toto telo a ja ho zničím.” Vierou veríme tieto veci. Nie je to nič, čo vidíš. Je to to, čo veríš. Vierou Mojžiš veril.

A v tomto kráčaní viery prichádza čas, kedy musíš urobiť voľbu.

Lót urobil tú smutnú chybu, ktorú aj my robíme. Mnohokrát sa rozhodujeme pre náš prospech. Vyberáme si veci, ktoré budú lepšie.

Niekedy, ak je nejaká škriepka v cirkvi, a niekto by povedal, „Diakon alebo pastor je na tejto strane.” Nehľadte na to. Pozrite sa na to, čo je spravodlivé. Vyriešte tie veci a zmierte ich spolu. Tak je to zbožné.

31 Takže, je tu rozhodovanie. A my sa rozhodujeme pre seba. Vyberáme si niečo, čo je pre naše blaho.

Ale Mojžiš si zvolil utrpenie a nemilosť, aby mohol kráčať s Božím ľudom. Pomyslite na to teraz. Počúvajte, „Zvolil si utrpenie Božích ľudí a považoval to za väčší poklad, lebo vytrval, vidiac toho, ktorý je neviditeľný.”

No, pre Lóta prišiel čas, keď sa musel rozhodnúť.

A viete, dnes ráno tu môžu byť muži a ženy, ktorí musia urobiť konečnú voľbu. Preto si dnes tým, čím si, lebo pred niekoľkými rokmi si si vybral, čím budeš teraz. A to, čo si dnes zvolíš, určí to, čím budeš o päť rokov. Za päť rokov odo dneška môžeš byť misionárom. Za päť rokov odo dnes môžeš byť presláveným kresťanom.

Alebo za päť rokov môžeš byť v pekle, pretože si urobil zlé rozhodnutie. Päť rokov odo dneška môžeš byť upratovačom v bare. A o päť rokov môžeš byť prostitutkou na ulici.

Alebo môžeš byť mužom či ženou, ktorý je ctou pre každú spoločnosť, kvôli tvojej voľbe pre Krista. Päť rokov odo dneška môžeš byť v sláve, preč vo vytrhnutí, lebo dnes si učinil voľbu.

Ale musíš si vybrať. Nehľad' na to, čo vidíš. Rozhoduj sa pre to, čo vidíš vierou. To je jediná vec, ktorá sa bude počítať; čo si si vybral vierou.

32 Lót musel urobiť voľbu. Abrahám mu dal na výber.

Boh ti vždy dáva na výber. „Dnes sa rozhodni, komu budeš slúžiť. „V záhrade Eden bol strom známosti a Strom Života. Človeku bolo dané privilegium, aby si vybral to, po čom túžil. A tak je to dnes. Je ti daná výsada, ako slobodnému morálnemu agentovi, aby si si vybral, čo chceš.

Moja rada pre teba znie, nepozerať sa na módne veci okolo seba, popularitu a priazeň, ktorú by si mohol mať. Radšej sa rozhoduj vierou v toho, ktorý zaslúbil, že jedného dňa príde a napraví všetko nesprávne, dá ti večný život a vzkriesi ťa. Bez ohľadu na to, či sa rozhodneš ísť cestou pohrdnutých Pánových, vykonaj voľbu.

33 Ak máš v rukách ťažkosti, ak sú problémy v tvojom kraji, ak sú problémy v cirkvi, alebo sú to ťažkosti doma, bez ohľadu na to, kde to je, učiň voľbu, „Vierou budem slúžiť Bohu. Pokorím svoje srdce v Jeho prítomnosti. Pôjdem cestou Božích ľudí. Vidím ich pohrdnutých a odmietnutých, vystrčených, a ako si z nich robia žarty, ale ja zaujmem miesto svojej povinnosti. Budem stáť na pravde. A keď budú plakať, budem plakať s nimi. Ak je medzi nimi smútok, budem aj ja s nimi smútiť. Spôsobom, akým žijú, ja budem žiť.”

Ako Naomi povedala... Teda, Rut povedala Naomi, „Tvoje cesty nech sa stanú mojimi cestami. Moje cesty nech sú tvojimi cestami. Kde ty žiješ, ja budem žiť. Kam pôjdeš, tam ja pôjdem. Bohu, ktorému slúžiš, i ja budem slúžiť. „Rozhodni sa pre to, hoci ti to sťahuje kožu z tvojho svedomia, v ktorom si myslíš, že si niekým. Pokor sa a choď s hŕstkou pohrdnutých Pánových a buď verný na mieste povinnosti.”

34 Lót sa poobzeral dookola. Povedal, „Mám na výber.” A uprel zrak na Sodomu. Videl, že veľké trávnaté polia boli lepšie ako tie, čo videl Abrahám, a tie, ktoré mal. Videl lepšiu príležitosť na pasenie dobytky, aby bol tučnejší a lepší.

Dúfam, že tu nikomu neraním pocity. Ale je dosť veľa kazateľov, ktorí sa dohodnú na kompromise s Evanjeliom, myslia si, že z toho vytrieskajú viac peňazí a jedálny lístok! Radšej by som žil vo vyprahnutej zemi, jedol a pil z konárov a jedol sódové sušienky, ako urobiť kompromis s presvedčením svojej viery v Slovo Živého Boha. Zaujmem svoje miesto.

Niektorí povedia, „Billy, čo sa stalo s tvojím zhromaždením, je tam veľa letničných.” Veľký denominačný kazateľ mi toto povedal.

Povedal som, „Bude tvoja denominácia sponzorovať moje zhromaždenie?”